

VIANOCE V ÚLI

Jana Nagajová

1. včielka: Zobuďte sa! Všetci vstaňte hore! Zobuďte sa! Začínajú Vianoce v našom úli! Vstávajúte! (*Zvoní zvončekom*)

2. včielka: Ale mne sa tak dobre spí! Veď je zima a vtedy má každá poriadna včielka spať. Prečo by sme mali vstávať?

3. včielka: Ty si zabudla, čo znamenajú Vianoce v našom úli? Spomeň si, že nám kráľovná matka tohto roku ešte neporozprávala najkrajší príbeh. Tento príbeh musí počuť každé stvorenie. Počuli sme ho minulý rok, ale treba ho počuť znova a znova!

4. včielka: Ja som bola minulý rok menšia a všetko som tak dobre nechápala. Keď je včielka taká malá, niekedy nedáva dobrý pozor a potom poriadne nepočuje. Ale tohto roku to bude iné!

5. včielka: A ja sa pamätám, že ten príbeh je o Stvoriteľovi a o ľuďoch. Najprv je krásny a potom veľmi smutný a nakoniec radostný. Ale vydržme, o chvíľu príde kráľovná matka! Bola by som rada, keby tu bol s nami aj náš pán a keby aj on počúval.

(Včielky bzucia, najskôr potichu, potom čoraz hlasnejšie. Prichádza včelár)

Včelár: Čo sa to deje? Prečo moje včielky nespia? Veď je zima!

Včielky: bzzzzzzzzzz...

Včelár: Musím popočúvať, čo sa to tam robí!

(Prichádza kráľovná)

Kráľovná: Milé včielky! Dnes sme sa zobudili, aby sme nezabudli osláviť príchod Božieho Syna na túto zem. Náš príbeh začal dávno v raji. Tam bolo všetko krásne a dobré. Škoda, že to ľudia pokazili neposlušnosťou. Ale Stvoriteľ na nich nezabudol. Vymyslel, ako ich zachráni. Poslal svojho Syna, aby sa stal človekom a práve dnes si pripomíname Jeho narodenie.

Včielky: Ako sa to stalo? Porozprávaj nám o tom.

Kráľovná: V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta popísať celý svet. Tento prvý popis bol vtedy, keď sýrskym vladárom bol Kyrenios. Išli preto všetci, aby sa dali zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa teda aj Jozef z Galiley z mesta Nazareta do Judska do mesta Dávidovho, ktoré sa volá Betlehem, pretože bol z domu a z rodu Dávidovho, aby sa dal zapísať so svojou snúbenicou Máriou, ktorá bola v požehnanom stave. Keď tam boli, naplnili sa dni, aby porodila. I porodila svojho

prvorodeného syna, obvinula Ho plienkami a uložila v jasliach, lebo v nocľahárni pre nich nebolo miesto. A boli v tom kraji pastieri, ktorí nocovali na poli a strážili si v noci stádo. A hľa, anjel Pánov postavil sa vedľa nich a sláva Pánova ich osvietila. I báli sa bázňou veľkou. Ale anjel im povedal: Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. A toto vám bude znamením: nájdete nemluvniatko, obvinuté plienkami, ležať v jasliach. A hneď s anjelom sa zjavilo množstvo rytierstva nebeského, ktorí chválili Boha a volali: Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!

Včielky: (zasnene povzdychnú) To je krásne.

6. včielka: Prvýkrát prišiel ako človek, druhýkrát príde ako nebeský Kráľ. To bude ten čas, keď Pán Boh vráti veriacim ľuďom stratený raj. Budeme tam aj my, včely. A nebudeme už pichať žihadlá a zomierať, ale budeme zbierať med z nebeských kvetov.

7. včielka: Ja sa už na to veľmi teším. Ale myslím si, že náš pán zabudol na Pána Boha i na Jeho Syna. Je mi veľmi ľúto, že sa stará len o to, aby mal veľa medu a veľa peňazí.

8. včielka: Je to zaujímavé. Keď nám náš pán niečo dá, povieme mu aspoň bzzzzz! A on nevie povedať ďakujem, keď mu Pán Boh dal taký veľký dar – svojho Syna! Myslím, že by mal o tom porozmýšľať. Lenže neviem, či nás počuje.

Včelár: Počujem, včielky moje a veľmi sa pred vami hanbím. Ale ešte viac sa hanbím pred Pánom Bohom. Musím Ho hneď teraz poprosiť o odpustenie. A nehnevajte sa na mňa ani vy!

UPRAVIL ŠTEFAN KISS